

[Ib Nørlund]

modstandere for øvrigt også, der blev endda afholdt pressekonference om den slags ting, men det er vel ikke noget for snogene at gå til pressekonference. Man har åbenbart også i samme forbindelse interesseret sig for et møde mellem de dengang nye EF-landes kommunistiske partier her i København. Det kunne man have læst om i Land og Folk, som gav mere udførlige oplysninger om dette, end FETs agenter fik ud af det; må jeg ikke anbefale et abonnement på den kommunistiske presse?

Stikkeren har åbenbart vundet fortjeneste hos FET-toppen ved at gøre, hvad der kaldes at bekræfte den samlede efterretningstjenestes mening om, at DKP i ét og alt var fjernstyret fra Moskva. Det er bare lige så drivende løgnagtigt som det andet stof uden værdi, som regeringen altså bruger sine penge på.

Man kan egentlig undre sig. En efterretningstjeneste skulle formentlig være til for at skaffe efterretninger – og sandfærdige, hvis de skulle have nogen værdi. Hvis man skulle opnå varsler og alt det, som der er blevet talt om her, må det dog være forudsætningen. Derfor må ministeren give en forklaring på, hvorfor man udsøger sig agenter, hvis forklaringer – selv konstateret i beretningen – gang på gang stempler som rent opdigtede, eller for at sige det rent ud: er gennemløgnagtige. Er løgnagtighed og ekskursiv højreorientering også fremtidig en afgørende kvalifikation for at blive agent i FET?

Man må spørge videre: er hukommelsestab en forudsætning for at blive ophæjet til chefstillinger i FET? Er det et krav, der stilles til deres ernædsførelse, at de skal holde sig uvidende om, hvad der foregår i deres afdelinger? Det er i hvert fald, hvad de gang på gang påberåber sig som undskyldning.

Jeg vil også i gentagelse af et tidligere rejst spørgsmål spørge: kan man have tillid til oplysninger om denne verden, som vi lever i, fra den FET-chef, som for nogen tid siden i TV ville fortælle, at CIA ikke opererer her i landet? Nej, så længe sådanne forhold eksisterer, er ministerens verbale forsikringer ganske og aldeles uden værdi. Det er jo ikke nok bare at komme her og sige: jeg vil øve kontrol. Eller: det skal ikke gentage sig. Osv. Der er jo ingen som helst garanti i dette. Der er ingen som helst garanti ud fra hidtidig praksis med tilsidesættelse af regeringserklæringer osv. for, at det ikke fortsætter. Tvært-

imod – hvis man ikke ændrer på disse ting. Uden at ministeren viser et minimum af opriktighed og åbenhed, vil den mistillid, som man selv samler omkring efterretningstjenestens virksomhed, trække tættere og tættere. Burde ministeren ikke betænke, hvad det betyder for en regering, som ellers fører sig frem på den internationale arena med store ord om menneskerettigheder?

Kommissionsdommeren påberåber sig ofte, at stillingtagen til forskellige af tjenestens misligheder falder uden for domstolens opgave; men de falder ikke uden for regeringens. Da jeg ved, at ministeren ofte ønsker konkrete spørgsmål i disse anliggender, kunne det måske afklare lidt af situationen, om man kunne skaffe oplyst igennem disse væsende, velorienterede tjenester, hvor mange medlemmer af dette ting der egentlig er registreret og udspioneret af efterretningstjenesten. Jeg synes, man har lov til at forlange besked om det, også i forbindelse med, hvad hr. Erhard Jakobsen for et øjeblik siden sagde herfra. Han sagde: hvad gør dog det at være registreret? Er der noget kedeligt i at være registreret kommunist? Ja, der er nogle af os, der har betalt adskillige år for at være registreret i politiets efterretningstjenestes arkiver som kommunister. Derfor betyder disse ting noget, og derfor kan jeg forsikre tinget om, at vi ikke vil stemme for hr. Erhard Jakobsens dagsordensforslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil begynde med at sige et par ord om forsvarsministerens indlæg, og jeg vil gerne begynde med at sige tak for ministerens redegørelse i al almindelighed og en særlig tak for ministerens tilsagn om, at der nu skal være et – jeg opfattede det på den måde – Wambergudvalg, der skal føre tilsyn med forsvarrets efterretningstjeneste i dens forhold til danske borgere; sådan må det jo være, for det kan jo ikke være et tilsyn i al almindelighed med forsvarrets efterretningstjeneste. Dette punkt skal jeg senere vende tilbage til.

Jeg er glad for, at socialdemokratiet omsider er endt dér, at der skal være et tilsyn, når det gælder danske borgere. Det har taget dem mere end en halv menneskealder at nå dertil, efter at vi i 1964 fik indført Wambergudvalget for politiets efterretningstjeneste efter årelange diskussioner herom og efter